

Ks. prof. PWT dr hab. Andrzej Tomko
Rektor Papieskiego Wydziału Teologicznego we Wrocławiu

LAUDACJA

z okazji

wręczenia tytułu Doktora *Honoris Causa* PWT

KS. PROF. DR HAB. PAWŁOWI GÓRALCZYKOWI SAC

Zwyczaj akademicki prowadzi do uhonorowania osób szczególnie zasłużonych dla świata nauki i świata kultury, obdarzając je najwyższym laurem akademickim – doktoratem honoris causa. Teologiczne środowisko akademickie Wrocławia oddaje dzisiaj cześć Ks. prof. dr hab. Pawłowi Góralczykowi – profesorowi Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie, Członkowi Komitetu Nauk Teologicznych Polskiej Akademii Nauk oraz Centralnej Komisji ds. Tytułów i Stopni Naukowych. W jego osobie dziękuję także Warszawie, wraz z Jego Magnificencją – Rektorem Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego, za wszelką życzliwość, jaką darzył i darzy środowisko naukowe Wrocławia wraz z jego Papieskim Wydziałem Teologicznym.

Z Ponikwi do Stolicy

Gdy dziś patrzymy na Księdza Profesora Pawła Góralczyka, myślami biegniemy do okolic jego rodzinnego miasta – Ponikwi, ku Wadowicom. To o tym miejscu, gdzie ludzie zawsze żyli blisko Boga i Kościoła – wszystko się zaczęło. To o tym miejscu, bliskim swojemu sercu, Błogosławiony Jan Paweł II

powiedział ze wzruszeniem: „Tu wszystko się zaczęło. I życie się zaczęło, i szkoła się zaczęła i kapłaństwo się zaczęło...”

Przyszedł na świat 7 kwietnia 1943 r., niedaleko Wadowic, miejsca znanego całemu katolickiemu światu. Tam przeżył pierwsze lata swojego życia, tam narodziło się jego powołanie kapłańskie i zakonne. Tam rozpoczęła się jego wielka przygoda naukowa. Po ukończeniu Liceum Ogólnokształcącego w Wadowicach, w roku 1961 skierował swoje kroki ku do Stowarzyszeniu Apostolstwa Katolickiego (Księża Pallotyni). Po rocznym nowicjacie, który związał jego los z Dolnym Śląskiem (Ząbkowice Śląskie), w roku 1962 rozpoczął studia filozoficzno-teologiczne w Wyższym Seminarium Duchownym Księża Pallotynów w Ołtarzewie. Jako Pallotyn przemierzył całą Polskę – w trakcie studiów został wcielony do zasadniczej służby wojskowej, którą odbył w latach 1964-1966 w Koszalinie oraz w Gdańsku (w Marynarce Wojennej). W roku 1969 ukończył studia filozoficzno-teologiczne i z rąk ks. bpa Bronisława Dąbrowskiego przyjął święcenia kapłańskie. Bezpośrednio po święceniach został skierowany na studia specjalistyczne z teologii moralnej na Akademię Teologii Katolickiej w Warszawie. Po trzech latach studiów złożył egzamin licencjacki oraz przedstawił pracę magisterską pt: „Problemy moralne rodziny i postulaty ich rozwiązania w świetle Listów Pasterskich Episkopatu Polski (1945-1972)”, która została napisana pod kierunkiem ks. prof. dra hab. Stanisława Olejnika.

Po magisterium ks. Paweł Góralczyk został skierowany do pracy duszpasterskiej do Poznania. Po dwóch latach, w roku 1974, został przeniesiony do WSD w Ołtarzewie, gdzie pełnił funkcję Sekretarza Instytutu Studiów Wincentego Pallottiego. W tym czasie przygotował rozprawę doktorską. W latach 1974-1978 ponownie został skierowany do pracy duszpasterskiej w Warszawie.

W roku 1977 odbyła się publiczna obrona pracy doktorskiej pt.: „Katolicka teologia moralna a katolicka nauka społeczna. Relacje metodologiczne”, napisanej na ATK, pod kierunkiem ks. prof. dra hab. Stanisława Olejnika. W 1978 roku ks. Paweł Góralczyk wrócił ponownie do WSD w Ołtarzewie, gdzie pracował nieprzerwanie do roku 2006. W WSD w Ołtarzewie pełnił wiele funkcji wychowawczych i naukowych. Był prefektem alumnów, prefektem studiów, wicerektorem oraz ojcem duchownym.

W roku 1980 został zatrudniony w Akademii Teologii Katolickiej. W latach 1988-1989 odbył staż naukowy w Monachium, gdzie jednocześnie przygotował rozprawę habilitacyjną pt.: „Możliwość uwzględnienia założeń systemowych etyki D. von Hildebranda w teologii moralnej”. Stopień naukowy doktora habilitowanego uzyskał w roku 1989, tytuł profesora w roku 1995, a rok później stanowisko profesora zwyczajnego.

Do życiorysu naukowego ks. prof. Pawła Góralczyka należy dodać i to, że był on pierwszym redaktorem naczelnym polskiej wersji *Communio* w latach 1981-1991. Po śmierci ks. prof. Lucjana Baltera SAC ponownie przejął on redaktorstwo naczelne *Communio*. Był jednocześnie członkiem Stowarzyszenia „*Societas Ethica*”, Międzynarodowego Stowarzyszenia Etyków i Teologów Moralistów, przez dwie kadencje członkiem Komitetu Badań Teologicznych PAN, oraz członkiem Centralnej Komisji do spraw Stopni i tytułów Naukowych. Obecnie jest on także konsultorem Komisji Episkopatu Polski ds. Nauki Wiary.

2. Powołanie teologia i jego posługa akademicka

Światły umysł i szerokie horyzonty intelektualne pozwoliły Ks. profesorowi Pawłowi Góralczykowi rozwinąć powołanie teologa moralisty. Jego

dorobek naukowy jest bogaty i wciąż się powiększa o nowe publikacje. Patrząc na wartościowe i cenne dokonania w dziedzinie teologii moralnej, można powiedzieć, że jest on mentorem polskich teologów moralnych i przewodnikiem dla poszukujących odpowiedzi na współczesne, coraz bardziej złożone i od nowa podejmowane zagadnienia etyczne. Zasługi dla nauki ks. prof. Pawła Góralczyka to przede wszystkim jego imponujący dorobek naukowy. Jest on autorem wielu książek, między innymi: *Możliwość uwzględnienia założeń systemowych etyki Dietricha von Hildebranda w teologii moralnej*, Poznań 1989; *Powtórne związki małżeńskie w teologicznym i etycznym świetle*, Ząbki 1995; *Wychowawcza etyka seksualna. Studium teologicznomoralne*, Ząbki 2000; *Sens życia – sens śmierci. W pełni osobowe spotkanie z Chrystusem*, Ząbki 2003; *Być na tym świecie, ale nie z tego świata*, Ząbki 2008; *Potrzeba etyki w polityce i biznesie*, Poznań 2012. Jest także redaktorem publikacji naukowych: *W służbie prawdzie i wolności. Powołanie do świętości i apostołstwa*, Poznań 1998; *I nic nad Boga. Apostolski wymiar życia konsekrowanego*, Ząbki 1999; *Przemoc i terror. Moralne wyzwania Trzeciego Tysiąclecia*, Warszawa 2001; *Spotkanie Miłości z Miłosierdziem*, Ząbki 2006. Szerokie spectrum zainteresowań oraz podejmowanych badań przez autora obrazuje wykaz jego niemalże 200 artykułów naukowych.

Głównym nurtem zainteresowań Laureata pozostają zasadnicze problemy związane z odnową teologii moralnej po Soborze Watykańskim II. Jego badania są wyrazem poszukiwań w zakresie fundamentalnej teologii moralnej i pozwalają znaleźć nowy kształt moralnego nauczania Kościoła w czasach współczesnych, aby stało się ono zrozumiałe, jak najgłębiej umotywowane a przez to łatwiej akceptowalne przez każdego człowieka, nawet nie chrześcijanina. Wielokrotnie dane mi było uczestniczyć w niezwykle pouczających wystąpieniach i polemikach, toczonych na różnych forach

akademickich naszego kraju, gdzie zawsze pozostaje prelegentem wyczekiwany i cieszącym się wielkim uznaniem i szacunkiem.

Umberto Eco, w swojej interesującej książce *Imię Róży*, pośród wielu wątków, przedstawia piękną relację – mistrz i uczeń. Młody Adso przebywa codziennie ze swym mistrzem, który uczy go właściwego postrzegania i rozumienia świata. Po jednej ze swych przygód Adso pyta nauczyciela: „Mistrzu, czy ty kiedyś kogoś kochałeś?” Kochałem Platona, Arystotelesa – odpowiada mu mistrz. Gdyby spytać naszego Czcigodnego Doktora Honoris Causa usłyszelibyśmy z pewnością inną odpowiedź: Kochałem i Kocham Kościół. Począwszy od jego Założyciela, poprzez jego struktury – boską i ludzką, ze szczególnym znakiem, jakim jest papieństwo, z jego szczególną osobą – Błogosławionym Janem Pawłem II.

Ks. prof. dr hab. Paweł Góralczyk, tak jak bł. Papież Polak, ma odwagę podejmować problemy kontrowersyjne, które dopiero poszukują właściwych ocen moralnych. Papież Benedykt XVI w tegorocznym *Orędziu na Światowy Dzień Pokoju* zwrócił uwagę, że chrześcijanin charakteryzuje się „wrażliwością na wymiar transcendentny i nieustannym dialogiem z Bogiem, Ojcem miłosiernym, w którym wyprasza się odkupienie, zyskane dla nas przez Jego Jednorodzonego Syna. W ten sposób człowiek może zwalczyć to, co zaciemnia i neguje pokój, a więc grzech we wszystkich jego postaciach: egoizmu i przemocy, chciwości oraz żądzy władzy i dominacji, nietolerancji, nienawiści i niesprawiedliwych struktur”. Taka postawa możliwa jest jedynie poprzez relacje międzypersonalne i instytucje, wspierane i ożywiane przez wspólnotowe „my”, zakładające ład moralny, wewnętrzny i zewnętrzny, w którym szczerze, zgodnie z prawdą i sprawiedliwością, uznawane są wzajemne prawa i obowiązki. W twórczości Ks. prof. dra hab. Pawła Góralczyka widać ogromne zaangażowanie w łączenie radykalizmu ewangelicznego z pochyleniem się nad

niedolą i słabością wielu ludzi. Sprawia to, że teksty te stają się nie tylko dobrym teoretycznym opracowaniem zagadnień moralnych, ale przede wszystkim znakiem poszukiwania moralnych rozwiązań ludzkich problemów, nawet w najbardziej niesprzyjających okolicznościach ludzkiego życia.

Temu także mają służyć teksty publicystyczne autora, skierowane do szerokiej grupy odbiorców, którym brak teologicznego przygotowania, a którzy przecież tak samo zmagają się i podejmują wysiłek by nadawać chrześcijański kształt swojemu życiu. Do tego rodzaju tekstów Laureata, można zaliczyć jego artykuły popularno-naukowe, recenzje czy sprawozdania, których opublikował ponad osiemdziesiąt.

3. Zaangażowanie społeczne

Na osobne omówienie zasługuje przynależność Ks. Profesora do szeregu istotnych dla nauki gremiów, gdzie pełni odpowiedzialne funkcje. Jest on członkiem Centralnej Komisji do spraw Stopni i Tytułów Naukowych. Bierze udział w pracach Europejskiego Stowarzyszenia Etyków "*Societas Ethica*" oraz Międzynarodowego Stowarzyszenia Teologów i Moralistów Społecznych obszaru języka niemieckiego. Pełni funkcje wiceprzewodniczącego Ogólnopolskiego Stowarzyszenia Teologów Moralistów.

Wyrazem uznania dla Jego osiągnięć naukowo-dydaktycznych są też liczne odznaczenia. Między innymi Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski, który Ks. prof. dr hab. Paweł Góralczyk otrzymał w 2002 roku, Nagroda Rektorska III stopnia przyznana w 2003 r. oraz Złoty Medal za długoletnią służbę, przyznany w 2009 r.

W uznaniu zasług, zarówno dla nauki jak i w procesie kształcenia akademickiego Ks. prof. dr. hab. Pawła Góralczyka, należy podkreślić, że jest

on wybitnym teologiem. Swoją twórczością znacząco przyczynił się do rozwoju teologii moralnej, wpisując się równocześnie w kształcenie kadr niezbędnych Kościołowi.

Księżo Profesorze! Społeczność akademicka Papieskiego Wydziału Teologicznego we Wrocławiu jest dumna, i wyraża wielką radość, gdy dziś Czcigodny Ksiądz Profesor przyjmuje tytuł doktora honoris causa naszej uczelni. Niech mi będzie wolno, w imieniu Senatu i własnym, przekazać Czcigodnemu Księdzu Profesorowi wyrazy uznania dla dotychczasowych osiągnięć, złożyć serdeczne gratulacje oraz życzyć, aby najbliższa przyszłość przyniosła satysfakcję zbierania dobrych owoców wytężonej pracy na tak wielu polach.

Et nunc Nobilissimeque Eruditissime Domine veni ad lauream!

.